

ordning, hvorefter der i de enkelte kommuner afgangsføres den del af de pålignede beløb, hvis sidste rettidige betalingsdag indtræder efter den 31. december 1968. Ved en sådan ordning sker der ingen afbrydelse af kommunernes sædvanlige tilgang af kommuneskatteindbetalinger forud for den 1. januar 1969, og skatteyderne i de enkelte kommuner vil i løbet af 1968 som hidtil alene skulle betale de kommuneskatteterminer, hvis betalingsfrist i vedkommende kommune udløber inden årets udgang. Herved vil i alle kommuner de to første kvartalers kommuneskat for skatteåret 1968-69 skulle betales. I nogle kommuner vil yderligere tredje kvartal helt eller delvis skulle betales. I f. eks. Københavns kommune, hvor skatteopkrævningen sker over ti terminer, vil man efter den her foreslåede ordning alene skulle betale de fem første terminers skat, svarende til de to første kvartaler af skatteåret 1968-69, idet 5. termin forfalder den 1. november med sidste betalingsdag den 20. november, medens 6. termin forfalder den 1. januar med sidste betalingsdag den 20. januar. I en kommune, hvor skatteopkrævningen sker over 4 terminer med forfaldsdag den 1. i hver af månederne april, juli, oktober og januar og med betalingsdag den 3. i den følgende måned, vil skatteyderne skulle betale de tre første terminer svarende til de tre første kvartaler af kommuneskatten.

I samtlige kommuner vil betalingen af kommuneskatten for januar kvartal af skatteåret 1968-69 helt bortfalde. Afgangsførelsen af januar kvartals kommuneskat vil imidlertid for såvel skatteyderne som kommunerne stort set modsvares af kildeskattetilbetalingen for dette kvartal. Derimod vil der opstå et regnskabsmæssigt underskud for regnskabsåret 1968-69 i de kommuner, der helt eller delvis må afgangsføre oktober kvartals skat som følge af, at betalingsterminerne for denne skat falder efter den 31. december 1968. Det forudsættes overladt til de pågældende kommunalbestyrelses egen afgørelse, om og eventuelt i hvilket omfang et sådant underskud bør afskrives i kommunens regnskab.

Ved forslaget til ikrafttrædelseslov til kildeskatteloven er det foreslået, at den andel af statsindkomstskatterne, der ikke opkræves for skatteåret 1968-69, fastsættes til halvdelen og således bliver den samme i alle kommuner, d. v. s. at det i denne forbindelse ikke får betydning, hvor mange rater der i den enkelte kommune forfalder før og efter den 1. januar 1969. En tilsvarende ordning for kommuneskatten ville medføre, at en række kommuner med tidlige opkrævningsterminer for at undgå likviditetsvanskeligheder i de sidste måneder inden kildeskattens indførelse måtte forhøje deres

almindelige skatteudskrivning betydeligt. Da en sådan ekstraordinær forøgelse af kommunernes beskatningsprocenter i forbindelse med en indtræden af en kortere eller længere periode, for hvilken skatteopkrævningen bortfalder, må anses for mindre ønskelig såvel for kommunerne som for skatteyderne, har man anset det for rettest, at kommunernes skatteydere løbende betaler den dem på sædvanlig måde pålignede kommuneskat indtil kildeskatteordningens ikrafttræden.

Til § 2.

Der er i forslaget til ikrafttrædelseslov til kildeskatteloven optaget visse overgangsregler, der skal sikre, at de nye bestemmelser om skattepligt ikke får tilbagevirkende kraft. For en ordens skyld er der for så vidt angår kommuneskattepligten i nærværende forslags § 2, stk. 1, optaget en henvisningsbestemmelse til de nævnte overgangsregler. I paragraffens stk. 2 er der ligeledes indsat en henvisning til overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2, i forslaget til ikrafttrædelseslov til kildeskatteloven om beregningen af skatten for skatteydere med et andet indkomstår end kalenderåret.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4 i ikrafttrædelsesloven til kildeskatteloven skal dødsboer efter personer, der er afgået ved døden inden kildeskatteordningens ikrafttræden den 1. januar 1969, ikke omfattes af de nye regler om kildeskatt af dødsboer, men fortsat beskattes efter de hidtil gældende regler. En tilsvarende bestemmelse for så vidt angår den kommunale beskatning af disse boer er indeholdt i paragraffens stk. 3.

Til § 3.

Bestemmelserne i lov vedrørende personlig skat til kommunen om beregningen af kommunens beskatningsprocent forudsætter, at den personlige kommuneskat udskrives og beregnes for et helt skatteår. Det samme gælder om beregningen af udskrivningsprocenten i hovedstadsområdets kommuner. Gennemføres det den 12. oktober 1967 fremsatte forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen, vil alle kommuner, herunder hovedstadsområdets, for skatteåret 1968-69 beregne opholdskommuneskatten med beskatningsprocent. Beskatningsprocenten angiver forholdet mellem på den ene side det beløb, der efter kommunens overslag skal udskrives som kommunal indkomstskat, for at overslaget kan balancere, og på den anden side summen af skatteydernes skatindkomster. For at sikre en rigtig og ensartet beregning af beskatningsprocenten for skatteåret 1968-69,